

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Januarium, Februarium, Martium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 19. De tepore.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60495)

Februarius. Deus probè consulit imbecillitati vel ignavia nostræ, dum salutem aut victoriam è timore, & cautione nostra, & non è resistantia, vel animi magnitudine pendere voluit. Timeamus proinde; tum securi erimus; timeamus, tum victoriam reportabimus. Si posthac vincamur, in quem, nisi in nos ipsos, nostramque temeritatem referre culpam possumus?

Statue omnes peccandi occasiones fugere, præsertim illos, quas tibi periculosiores esse nôsti.

Fugite, & salvate animas vestras. *Jerem. 48. v. 6.*

Maxima providentiæ compendia, quod victoria fiat per fugam & timorem. *Cyprianus.*

DIES XIX. De Tepore.

I.

Status teporis Status periculosissimus est. Is non rarè in discrimen nos conijcit eò deveniendi; ut justitiæ DEI fiamus scopus; dum nos impellit, ut Consilijs, quæ ejusdem Misericordia de nobis concepit, resistamus. Sunt homines, quos DEUS singulari amoris affectu, providentiæque dignatur; homines, qui ad virtutem nari bonam

nam

nam animam, cor bonum, indolem fortiti multis gratijs præveniuntur, vivacibus & assiduis conscientiae stimulis minimorū etiam defectuum admonentur. Homines hujusmodi medium fere non tenent, vel enim totī DEI esse debent, vel DEI penitus non erunt: si sancti non sunt, in periculo reprobationis versantur. Christus Dominus nec ipsis parcat Apostolis; dum clarè ejs indicat, eos, nisi humilitatem parvulorum, eamque profundam habeant, salutem æternam sperare non posse. Non licet ipsis esse mediocribus. Forfan hanc ipsam ob causam factū est, ut Iudas ex Apostolo fieret Apostata. Sancta Theresia locum vidit, in inferno sibi destinatum, nisi recessisset à statu socordiae & infidelitatis, in quo aliquamdiu hæsit; mediocrem esse, concessum ei non erat. Magnæ gratiæ, quibus DEUS te ornavit, pulchræ dispositiones, quibus te ad virtutem consequendam beavit; an non satis testantur, eum de te peculiaris bonitatis consilia concepisse? an non tepor & ignavia tua ostendunt, te ejs resistere?

II. Status Teporis periculosus est, id circo, quòd, sit status cæcitatī, quæ provenit è delictis venialibus à nobis frequentatis, è dissipatione mentis, in qua vivimus,

K 5

&

Februarius. & affectu nobis dominante, nosque excaecante in omnibus peccatis, quæ nos affigit. Unde fit, ut falsum conscientiæ dictamen formemus, quòd delicta satis gravia tanquam levia nobis proponit: virulentas similitudines, antipathiam, vel remissorem amoris affectum interpretemur, crudeles detractiones facerij, sceleratas murmurationes justis querimonijs, oblectationes periculosas innocentibus animi remissionibus, amores inordinatas honestis amicitijs, libertates flagitiosas nugis accenseamus. Vitam totam inutiliter consumtam, vanam nostri ipsorū ad idololatriam usque æstimationem, secretam inanis gloriolæ cupiditatem, quæ venenum suum in omnes vitæ nostræ actiones diffundit; ignorantiam affectatam in rebus summi momenti, curam subducendi nos perito directori, qui nos de illis informet, quasi nihilum reputemus. Neque peccata tam gravia ut hæc sunt, censeamus in Confessione aperienda, neque impedimenta esse, quò minus ad SS. Sacramenta accedere possimus; ut proin hæc sine animi anxietate prophanentur. Unde oritur tam inaudita agendi ratio? è cæcitate. Unde hæc cæcitas? è Tepore.

III. Status teporis periculofus est, quia *Februarius*, quodam modo infanabilis. Facilius est magnum peccatorem, quàm hominem cætera probum, at tepidè religiosum ad bonam frugem reducere. Quemadmodum anima quædam tepida cæca est, sic nec malum suum cognoscit: unde nec ad remedia confugit, similis hominibus languore fractis, qui partem unam habent nobilem, sed sensu verè destitutam, morbóque oppressam. hi, quia non multum doloris sentiunt, & eadem fermè opera exercent, quæ illi, qui optimi valent, non adeò ægros esse se credunt, remedia negligunt, & tumulto mandantur priùs fere, quàm se ægros esse senserint. Sic homines tepidi bona quædam opera faciunt; cùmque graviora delicta non perpetrent; sed alia, quæ, cùm tam enormia esse non videantur; malo, cujus effectus ignorant, non quærunt remedium. Et licet hi effectus ipsis essent perspecti, inutilitas tamen remediorum, quibus hætenus usi fuère, desiderium ipsis eriperet illa adhibendi. Et quamvis ea adhiberent remedia, quibus jam assuevère; remedia ipsis ampliùs non forent, nec magnum effectum sortirentur. An non tu ipse propria id experientia nosti?

Pre-

Februarius. *Precare DEUM, ut agnoscere te doceat pericula statûs teporis, ut statuas vel ab eo tibi cavere, si eo non es irretitus; vel ex eo teeripere, si hæcenus in eo hæsisti.*

Utinam frigidus esses, aut calidus: sed quia tepidus es, & nec frigidus, nec calidus, incipiam te evomere ex ore meo.

Apoc. 3. v. 15.

De frigidis & carnalibus ad spiritualem venisse fervorem vidimus; de tepidis omnino non vidimus. *Cassian.*

DIES XX.

De peccato Veniali.

Id ducit ad Mortale.

I.

Nemo fit repenti pessimus. Pauci sunt, qui primo congressu peccatum non horreant: Non illico, nec nisi gradatim in id labimur. Quantaunque corruptione labe originaria cor nostrum infecerit, & quantamcunque immoderationem in animum nostrum invexerit, remansere tamen in eo reliquæ quædam, ac semina rationis, & æquitatis, quæ nos identidem excitant ad condemnanda gravia in alijs flagitia; dumque eorundem horrorem nobis